

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

گفت و گوی صبا با هادی محمدپور

همه ما باید نقد پذیر باشیم

محمد عرفان صدیقیان - هادی محمدپور در ۵ اسفند ماه سال ۱۳۶۸ در محله علی آباد شهرستان خوی در استان آذربایجان غربی به دنیا آمد. وی در سال ۸۷ با قبولی در دانشگاه علوم و فنون هوایی شهید ستاری در رشته مدیریت دولتی به تهران نقل مکان کرد. همزمان با دانشجویی در کلاس های بازیگری سپهر محمدی در هلیا فیلم شرکت کرد و سر آغاز فعالیت های هنری وی گردید و پس از ساخت چندین کار کوتاه و مستند و همچنین فیلم تلویزیونی در سال ۱۴۰۱ فیلم سینمایی «هایپاور» را با همراهی امیر شایان مهر نوشت و کارگردانی کرد. خبرنگار صبا با وی که در حال حاضر برای ساخت فیلمی جدید آماده می شود گفت و گویی انجام داده است که در ادامه می خوانید.

شما سال گذشته با فیلم «های پاور» در چهل و یکمین جشنواره فیلم فجر حاضر بودید و صحبت های مختلفی میان منتقدین و اهالی رسانه پیرامون این اثر وجود داشت. تا چه میزان چنین نقدهایی را سازنده می دانید و در ادامه مسیر کاری خود از آن استفاده می کنید؟

قطعاً نقد می تواند سازنده باشد. من امسال می توانستم با اثر دیگری در جشنواره چهل و دوم حاضر باشم اما بر اساس احترامی که برای دوستان منتقد قائل هستم، تلاش کردم تا زمان بیشتری را برای رسیدن به کیفیت بالاتر فیلمنامه صرف کنم. هم اکنون آقای حسین تراب نژاد مشغول باز نویسی فیلمنامه جدید هستند. تلاش کردم از همان مرحله نگارش فیلمنامه به گونه ای عمل کنم تا بتوانم فیلمی با کیفیت را مقابل دوربین ببرم. شاید نقد برخی از منتقدان در لحظه موجب ناراحتی فیلمساز شود که این مسئله به ذات آدمی برمی گردد. چراکه فکر می کند فعالیتی که صورت داده است بهترین کار است، در صورتی که همه ما باید نقد پذیر باشیم. اندکی که از جشنواره فاصله گرفتیم و فیلم های دیگر را مشاهده کردم، متوجه شدم فیلمسازی که بیشترین وقت را صرف فیلمنامه و مراحل ساخت یک اثر می کند موفق و از نقدهای منفی در امان است.

یک فیلمساز باید به آثار مشابه توجه نشان دهد یا برعکس، باید بنا را بر خلاقیت های فردی خود قرار دهد؟

با توجه به ژانر و حوزه ای که من انتخاب کرده ام، تماشای اینگونه فیلم ها می تواند روی تمرکز و یادگیری من تاثیر داشته باشد. من امسال نکاتی را از فیلم هایی که به آن اشاره کردید فرا گرفتم. به خصوص فیلم «آسمان غرب» به لحاظ مواردی همچون دکوپاژ و پروداکشن، ذهن من را بازتر کرد. البته این موضوع به معنای کپی برداری نیست، چراکه هر فیلمساز زمانی که با اثری روبه رو می شود، به لحاظ درام و دکوپاژ، آموخته هایی را از آن کسب می کند. حتی درباره نواقصی که بر برخی از این فیلم ها وارد است نیز فکر کردم تا اثر من از وجود آن عاری باشد.

فیلم های ارگانی که با بودجه های بسیار زیاد تولید می شوند، عموماً در جذب مخاطب ناکام هستند. آیا شما در مرحله نگارش فیلمنامه به گونه ای عمل کرده اید که این اثر در اکران بتواند مورد توجه سینماروها قرار بگیرد؟

این فیلم ها به دلیل پروداکشن سنگین، هزینه های بالایی را طلب می کنند. بنابراین نباید روی مسئله بازگشت سرمایه تمرکز کرد. این موضوع یکی از معایب اینگونه سینمایی است. اما از طرف دیگر، با توجه به اینکه ساخت فیلم های بیوگرافی درباره شخصیت های ملی به عنوان فعالیت فرهنگی تلقی می شود، به نظر من نباید از آن ها توقع بازگشت سرمایه را داشته باشیم. به همین دلیل باید نگاهی فرهنگی به این موضوع داشته باشیم.

تولید اثر تازه شما در چه مرحله ای است؟

باز نویسی فیلمنامه تقریباً به انتها رسیده است. آقای تراب نژاد به صورت هم زمان مشغول نگارش فیلمنامه «صیاد» به تهیه کنندگی آقای محمدرضا شفیعی هستند و به همین دلیل مرحله باز نویسی با سرعتی آرام سپری شد. تلاش می کنیم در پایان اردیبهشت ماه سال آینده این فیلم را کلید بزیم. نیروی پدافند هوایی ارتش حامی فیلم است. با درایت و پشتیبانی آقای ابادر جو کار تهیه کننده این فیلم و عنایت ویژه امیر صباحی فر، فرمانده محترم نیروی پدافند هوایی، این کار با بودجه معقولی ساخته خواهد شد.

فیلم پیشین شما رویکردی ملی گرایانه داشت و به ارزش های مهمی اشاره می کرد. فضای اثر دوم شما چگونه است؟

سه موضوع باعث تاخیر در تولید فیلم دوم من شد. مورد اول، همان مسئله باز نویسی بود که به آن اشاره کردم. مورد دیگر این بود که کارگردان فیلم دوم محسوب می شدم و دیگر فضا و بهانه ای برای آزمون و خطا وجود نداشت. در این کار باید بدون هیچگونه خطایی عمل می کردم. دلیل سوم به موضوع فیلم برمی گشت که در حوزه اطلاعات و امنیت هوایی است و به واقعه ای پرداخته ام که چند سال پیش صورت گرفته است اما چون محرمانه بود، نیاز داشت تا یک بازه زمانی مشخص طی شود تا از طبقه بندی اطلاعاتی خارج شده و شرایط برای پرداختن به آن فراهم شود. فیلم مربوط به حوزه امنیت هوایی است و در آن با شخصیتی مواجه هستیم که علاوه بر اینکه درگیر زندگی خصوصی و مشکلات خود است، فعالیت های کاری او نیز مزید بر علت می شود و مشکلات او را دو چندان می کند و شرایط بسیار دشواری را پیش روی او قرار می دهد.

با توجه به اینکه فیلم دوم شما به لحاظ مضمون و قصه در راستای فیلم «های پاور» است، فکر می کنید با توجه به اندوخته های تازه، تا چه اندازه شاهد اثری پخته تر در روایت و کارگردانی خواهید بود؟

«های پاور» تجربه بسیار خوبی برای من بود. فیلمی سخت که با بودجه ای بسیار محدود ساخته شد. اما بحث آبروی ارتش در میان بود و من باید آن را حفظ می کردم. با توجه به برنامه ریزی های صورت گرفته و زمانی که برای فیلمنامه آن صرف کرده ایم، همچنین بودجه مناسبی که در اختیار ما قرار گرفته است، در تلاش هستیم اثری پخته، با کیفیت و آبرومند را مقابل دوربین ببریم. حدس من این است که این فیلم جزء پنج اثری خواهد بود که در جشنواره سال آینده بیشتر درباره آن صحبت خواهد شد.

در جشنواره امسال فیلم هایی مانند «آسمان غرب» و «مجنون» نیز به دفاع مقدس و قهرمانان ملی پرداخته بودند. شما تا چه اندازه چنین آثاری را رصد می کنید؟ فکر می کنید

